

למחלוך נתגיירה, ולא לאחר זמן.
אמר לו, והכתיב אחר כך, באשר תליני אליך
ואלהיך וכו', הרבה התראות עשתה
נעמי, כמו ששינוי, וכלן קבלה
עליה. ואם נתגיירה קדם, למה לה
כעת כל זה?

אמר לו, חס וחלילה שנסא
מחלוך והיא גויה, אלא כשנסא
נתגיירה, ובחזקת אימת בעלה
עמדה היא וערפה בענין זה. כיון
שמתו בעליהן, ערפה חזרה
לסורחנה, ורות עמדה בטעמה,
שפתוב, הגה שבה יבמתך אל
עמה ואל אלהיה, ורות דבקה
בה, כמו שהיתה בתחלה. כיון
שמת בעלה, ברצונה דבקה
בתורה.

אמר לו, שמעת מה שמה בתחילה.
אמר לו, אמר לו, גילית
שמה. כשנסא מחלוך, קרא
לשמה רות. ערפה, הרפה שמה,
וחזרה לסרחונה, ולשמה,
ולעמה, ולאליה, שכתוב (שם)
הגה שבה יבמתך אל עמה ואל
אלהיה. אל עמה - להקרא בשם
הראשון. ואל אליה - לעבד
עבודה זרה.

רבי רחומאי ורבי קיסמי בן גירי, הוו שכיחי
היו מצויים יחד באונו משבת
לשבת. יום אחד היו יושבים,
ורבי רחומאי היה יושב ודורש,
והעם יושב לפניו. פתח ואמר,
(ישעיה כד) על פן בארים כבדו ה'.
מה זה בארים? אלו אורים
ותמים.

דבר אחר, בארים - בשתי אשות,
שהם בציון ובירושלים, שפתוב
(שם לא) נאם ה' אשר אור לו בציון
ותנור לו בירושלם. ואין בני אדם
יודעים בהם.

בציון ובירושלים לבד עולה על
דעתך? אלא, כמו שציון
וירושלים זה עם זה, כך גם אלו

כשנסאת למחלוך נתגיירה, ולא לאחר זמן.
אמר לו, והכתיב אחר כך, באשר תליני אליך
ואלהיך וכו', הרבה התראות
עשתה נעמי, וכו' קבלה עליה. ואם
נתגיירה קודם, למה לה השתא פולי האי.
אמר לו, חס ושלום שנסאה מחלוך, והיא
גויה, אלא כשנסאה נתגיירה, ובחזקת
אימת בעלה עמדה היא וערפה, בענין זה.
כיון שמתו בעליהן, ערפה חזרה לסורחנה,
ורות עמדה בטעמה. דכתיב, הגה שבה יבמתך
אל עמה ואל אלהיה ורות דבקה בה, כמו
שהיתה בתחילה. כיון שמת בעלה, ברצונה
דבקה בתורה.

אמר לו, שמעת מה שמה בתחילה. אמר ליה,
(ם"א פלוניתא) גילית שמה. כשנסאה מחלוך,
קרא לשמה רות. ערפה, הרפה שמה, וחזרה
לסרחונה, ולשמה, ולעמה, ולאליה, דכתיב
הגה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה. אל
עמה, להקרא בשם הראשון. ואל אליה,
לעבוד עבודה זרה.

רבי רחומאי, ורבי קיסמי בן גירי, הוו שכיחי
בהדי הדדי באונו, משבת לשבת. יומא
חד הוו יתבי, ורבי רחומאי היה יתיב ודרש,
ועמא יתבי קמיה. פתח ואמר, (ישעיה כד טו) על
פן בארים כבדו ה'. מאי באורים. אלו אורים
ותומים.

דבר אחר. באורים: בשתי אישות, שהם בציון
ובירושלים. דכתיב, (שם לא ט) נאם ה' אשר
אור לו בציון ותנור לו בירושלם. ואין בני
אדם יודעים בהם.

בציון ובירושלים לבד סלקא דעתך. אלא,
כמו דציון וירושלים דא עם דא, הכא
נמי אלין דא עם דא, והם פליין זכר ונקבה.